

Skat, er det en given Ting, at det er en Beskatning, der rammer opad til i Befolkningen og rammer med Værdiskattens Stempel. Men jeg skal nu endda gerne blive staaende ved de $5\frac{1}{4}$ Mill. Lad os nu blive staaende ved dem og hæfte os ved de Ord, det ærede Medlem sagde: Han kunde ikke forstaa, at man turde byde Folketinget noget saadant!

Jeg vil nu vende lidt tilbage i Historien, gaa tilbage til 1897—1900. Jeg vil nu først slaa fast, at de $5\frac{1}{4}$ Mill., som der her er Tale om, er, som det ærede Medlem vil indrømme mig, $5\frac{1}{4}$ Million, hvorfor slet ingen Kompensation skal gives gennem ny indirekte Skatter, ikke en Øre. Se, i 1897—1900 stemte det ærede Medlem selv for en Toldnedsættelse af kun $5\frac{3}{4}$ Million; det var i alt en halv Million Kroner mere, end der nu er Tale om ukompenseret ved indirekte Skatter. Men da det ærede Medlem stemte derfor, vidste han med fuld Vished, at der var ingen Mulighed for denne Nedgang, medmindre der blev kompenseret og kompensert ved ny indirekte Skatter. Den Reform, der da laa paa Bordet, kaldte det ærede Medlem fuldstændig rigtig med Navnet: det Kødte-Lüttichauske, og det ærede Medlem vidste jo, da han sad her i Tinget, at Lüttichau stillede som absolut Betingelse for at gaa med til dette Kompromis, at Kompensationen blev given paa Brændevinsskatten, og han vidste, at Ordføreren, Kødte, selv var Tilhænger af denne Brændevinsskat. Men han kan saa sige: Ja, men jeg stemte ikke for Brændevinsskat! Det er ganske rigtigt, men alle de, som ikke stemte for Brændevinsskatten, vidste godt, at der skulde gives Kompensation for Nedgangen. Højre oppe i Landstinget, som der den Gang var Tale om at arbejde sammen med, vidste jo nok, hvad de gik med til, naar de strakte sig noget paa Tolden for at naa dette Forlig. De vilde ved Hjælp af Brændevinsskatten for det første vælte Byrderne, den største Del af dem, over paa den ubemidlede Del af Befolkningen. Og for det andet vilde de gaa det politiske Ærinde at prøve paa at sprænge Venstre.

Men jeg vender tilbage til det, at der var ikke en i Partiet, der ikke vidste, at der skulde gives Kompensation. Thi

selve Folketingets Udvalg skrev den Gang i Betænkningen, at Finanserne maa kræve Erstatning for den væsentlige Del af det Indtægtstab, Toldreformen medfører. Altsaa, nu kan det ærede Medlem ikke forstaa, at man kan byde en Nedgang paa $5\frac{1}{4}$ Million. Den Gang kunde han stemme for en Nedgang af $5\frac{3}{4}$ Million, for hvilken der skulde gives Kompensation.

Men jeg skal gaa videre. Ved 2den Behandling af Loven om Brændevinsskatten i Aaret 1900 udtalte min Forgænger C. Hage, ikke som Privatmand, men som sit Partis og dermed det ærede Medlems valgte Ordfører, at til denne Kompensation kunde man ikke bruge Formue- og Indkomstskatten, for man vidste jo, at den var der lagt Beslag paa til de direkte Skattelove. Han prøvede i sin Tale, forskellige andre Udveje, men han troede ikke derpaa, og saa sagde han nogle Ord, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse; de findes i Folketingstidende for 1900 Sp. 3739. Altsaa, efter at have sagt, at der var forskellige Udveje, som han ikke troede synderligt paa, siger han: „Saa staar der selvfølgelig endnu den Udvej tilbage at søge at indrette selve Toldlovsreformen saaledes, at Indtægtsnedgangen reduceres saa meget“ — — — Reduceres! Husk vel paa, det er fra det Tilbud, der var gjort — „at man kommer til et Tal, som det kunde anses for forsvarligt at lade forblive udækket.“ Og dernæst siger han lidt senere: „Hvis det skulde vise sig nødvendigt, saafremt man indenfor en nogenlunde overskuelig Fremtid skal føre Sagen igennem, saa at den ikke atter, efter at have hvilet i 30 Aar, skal blive liggende igen en Række af Aar, at nøjes med en mindre Nedgang, end Folketinget har forudsat, maa man søge at bringe nogle Afgiftsposter op og bringe Nedsættelsen paa andre Afgifter saa langt ned, at man omsider finder det Balancepunkt, hvor man kunde mødes. Det er klart, at hvis man gaar den Vej, maa man renoncere paa adskillige Nedsættelser, som man hayde haabet at opnaa. Men der er ikke Tvivl om, at selv med en væsentlig mindre Nedgang“ — *en væsentlig mindre Nedgang!* — „end de 5—6—7 Millioner Kr., som ere bragte paa Bane, kunde man faa en Toldreform,